



БОРБА®



Паметникътъ въ Софийскитѣ гробища, издигнатъ въ паметъ на извититѣ по присъди отъ т.нар. народенъ съдъ на 1 февруари 1945 г. регенти на Царство България, съветници на Н. В. Царь Борисъ III, министъръ-председатели отъ последнитѣ три правителства преди черната за българския народъ дата 9 септември 1944 г., министри и народни представители – общо 105 души, представители на политическия, обществения и интелектуалния елитъ на Третата българска държава.

BORBA®
PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.
SEPTEMBER, 2006



ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.

Published by the Central Executive Board of the Bulgarian National Front, Inc.
P.O. Box 46250, Chicago, Ill. 60646

+Д-ръ **Иванъ Дочевъ** — основателъ
+Д-ръ **Георги Паприковъ** — редакторъ

Редактура комитетъ

Година 55, брой 5

Книжка сто шестдесетъ и сегма

Септември 2006

ПРОГРАМА

на Българския националенъ фронтъ, Инк., приета на XXX редовенъ
двугодишенъ конгресъ на организацията, състоялъ се въ София -
България, на 4 юни 2006 г.

Въ основата на **програмнитѣ начала**, които ржководятъ Българския националенъ фронтъ, Инк. (БНФ) въ неговата обществена, патриотична и народополезна дейность, сж: **свободата, държавността, правовиятъ редъ, демокрацията**. Постигайки ги, искаме да създадемъ предпоставки за изграждане на силна **законодателна, изпълнителна и сждебна властъ и благополучие на българския народъ, за да заеме Родината ни достойно мѣсто въ редицитѣ на обединенитѣ европейски държави**.

За насъ **медитѣ сж призвани да изнасятъ предъ обществото истината такава, каквато е, безъ тя да служи на интереситѣ на частъ отъ него подъ каквато и да било форма**.

Въ свободата ние виждаме общество отъ свободни личности, поставени при еднакви условия на изява и безпрепятствено изразяващи мнения, възгледи и идеи.

Държавността за насъ е стабилность на властитѣ. Служба на народа и разумно развитие на **гражданското общество**.

Правовия редъ ние приемаме като диктатура на закона въ неговия държавно-правенъ смисълъ. Независимата сждебна властъ да се ржководи единствено и само отъ закона, предъ който всички да бждатъ равни. Редътъ и законността за насъ сж въ основата на държавния суверенитетъ на Родината ни и сигурността на гражданитѣ.

Демократично ние разбираме като отговорность за личнитѣ и общественитѣ действия на всѣки като членъ на общността, активно участващъ въ дѣлата на управление, **излизащо отъ народа и служещо нему**.

Затова Българскиятъ националенъ фронтъ съ разумъ:

Води борба ведно съ българския народъ да не допустне реставрация на насилническия комунистически режимъ, държалъ въ клещитѣ на диктатурата си 45 години Родината ни и чиито метастази сж поразили дълбоко снагата на народа, продължаващи и днесъ да поразя-

ватъ жизненитѣ му социални и икономически дейности.

Стреми се да запази свободата и независимостѣта на българската държава, която съ своя интелектуаленъ потенциалъ да заеме достойно мѣсто въ семейството на европейскитѣ народи.

Смѣта всички държавни актове, закони, правилници, наредби и други, издадени отъ властѣта на партията-държава (БКП), за противоконституционни и противозаконни и затова за него тѣ сѣ **нищожни** (непроизвеждащи юридически правни последици).

Отрича всѣкаква форма на насилническо управление отлѣво и отдѣсно, както и такова, основано на класови и съсловни принципи, като престѣпно за човѣшкото общество, за достоинството му, за основнитѣ права и свободи на човѣка и ще се бори да не се повтори въ бждеще комунистическото управление на България, установено съ акта на 9 септември 1944 г.

Признава Търновската конституция за основенъ законъ на българската държава, оставащъ въ сила и днесъ, който осигурява на българския народъ управление на демократични начала, и ще се бори за възстановяването ѝ и съгласуването ѝ съ изискванията на времето, въ което живѣемъ, безъ да бждатъ засегнати непреходнитѣ ценности, вложени въ нея отъ конституционалиститѣ при създаването ѝ.

Твърдо стои задъ правото на частна собственостъ, на правилното и справедливо разпредѣление на възможноститѣ за създаване на блага и възнаграждаване на труда на работници, селяни и умствени труженици и ще съдейства за осществяване, приемане и запазване на тѣзи основни права.

Заявява, че предъ законитѣ на страната всички граждани на българската държава сѣ равни, безъ разлика на народностъ, вѣроизповѣдание и произходъ, щомъ тѣхната дейностъ и съществуване не сѣ въ противоречие съ съществуващия въ страната правовъ редъ.

Намира, че между България, нейнитѣ балкански съседни и други свободни народи въ свѣта трѣбва да бждатъ установени и поддържани отношения, приети съ международни договорности, които България е припознала като свои на основата на равнопоставеностѣта.

Европа на нациитѣ е пжтьтъ на България и по този пжть ние ще съдействаме тя да върви и занаяпредъ.

Съ насъ е Богъ, задъ насъ е България!

Уставъ на Българския националенъ фронтъ, Инк.

Организацията е основана въ Мюнхенъ - Оберменцингъ, Германия, на 28 декември 1948 г.

Сждебно е регистрирана въ щата Ню Йоркъ на 7 ноември 1958 г.

Обявена е за "безпрофитна организация" въ щата Илиноисъ, САЩ, на 16 ноември 1967 г.

Патентно е регистрирана на името на списание "Борба" въ щата Ню Йоркъ, САЩ, на 20 ноември 1967 г.

I. Опрежѣление

Чл. 1. Името на организацията е "Български Националенъ Фронтъ, Инк." (БНФ, Инк.).

Чл. 2. Сѣдалището на организацията е гр. Чикаго, щата Илиноисъ, САЩ.

Чл. 3. Адресътъ на организацията е: BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC., P.O.BOX 46250, CHICAGO, ILL 60646, USA.

II. Цели и задачи

Чл. 4. Организацията си поставя следнитѣ основни цели и задачи:

1. Възпитание на своитѣ членове и симпатизанти въ духа на добродетелнитѣ традиции на гѣритѣ ни въ името на Отечеството.

2. Признаване на равенството предъ закона на всички български граждани по отношение на тѣхнитѣ права и задължения.

3. Спазване отъ живѣещитѣ въ други гържави членове на БДФ, Инк., на реда и законитѣ въ тѣзи гържави.

4. Сътрудничество съ всички български обществени, културни, политически и други организации въ и извънъ България, чиито цели съвпадатъ или сѣ сходни съ тѣзи на БНФ, Инк., съ огледъ благополучието на народа и Родината.

5. Сътрудничество съ чуждестранни организации и институции, които подкрепятъ целитѣ и задачитѣ на БДФ, Инк.

6. Установяване на връзки и подпомагане на български бежанци и изгнаници, които желаятъ да се завърнатъ въ България.

7. Съхраняване и разпространяване на българскитѣ исторически и културни ценности, езика, традициитѣ и обичаитѣ съ цель патриотично възпитание и национално самочувствие на всички българи.

8. Признаване правото на етническо и религиозно самоопредѣление на отгѣлнитѣ личности и социални групи.

9. Подкрепа на Българската православна църква и на християнскитѣ добродетели.

Чл. 5. За постигане на своитѣ цели организацията ще работи за:

1. Създаване на свои подгѣления тамъ, кждето има необходимитѣ условия.

2. Издаване на печатни материали на хартиенъ и електроненъ носителъ за популяризиране на дейността си.

3. Присѣствие при необходимостъ и възможностъ въ различнитѣ видове медиуми у насъ и въ чужбина.

4. Създаване на собствени културно-информационни центрове.

5. Провеждане на съвмѣстни мероприятия съ сродни организации.

6. Стимулиране и подпомагане на личностната реализация на своитѣ членове въ България и по свѣта.

III. Членство

Чл. 6. Членството въ БНФ, Инк., е доброволно.

Чл. 7. Членове могатъ да бждатъ физически лица, които носятъ юридическа отговорностъ за постѣпкитѣ си и разбиратъ смисъла отъ членуванетоъ си въ организацията.

Чл. 8. Не могатъ да бждатъ членове на БНФ, Инк., лица, които:

1. Явно или тайно сѣ свързани съ комунистически или прокомунистически идеи и дейности или сѣ членували въ тѣхъ.

2. Чието поведение противоречи на законитѣ и общественя редъ.

Чл. 9. Членоветѣ на организацията биватъ: редовни, спомагателни и почетни.

(1) Редовенъ членъ може да бжде всѣко лице отъ български произходъ, бившъ или настоящъ гражданинъ на България, безъ разлика на полъ, образование, възраст, материално и обществено положение, който признава този уставъ, подчинява се на неговитѣ разпоредби и е готовъ да служи за постигане на целитѣ и задачитѣ на организацията.

(2) Спомагателенъ членъ може да бжде всѣко лице отъ небългарски произходъ, което

отговаря на изискванията отъ предходнитѣ членове. Той може да взима участие въ всички открити форуми на организацията, да изказва мнение и да дава предложения. Не може да избира и да бѣде избранъ въ ръководнитѣ органи на организацията.

(3) Почетно членство се дава пожизнено съ решение на ЦУС по предложение на мѣстнитѣ клонове за особенъ приносъ и заслуги къмъ организацията и нейната дейностъ.

Чл. 10. Нови членове се приематъ отъ мѣстнитѣ клонове на БНФ, Инк., чрезъ:

1. Писмено заявление на кандидата до ЦУС.
2. Разглеждане на заявлението и утвърждаване отъ ЦУС.
3. Информирание на мѣстния клонъ за решението.
4. Врѣчване на членска карта на новоприетия членъ.

Чл. 11. Членството въ организацията се прекратява при:

1. Писмено заявление на желаещия по реда на чл. 10.
2. При настѣпила смъртъ.
3. При влѣзла въ сила присѣда за престѣпление отъ общъ характеръ на съответното законодателство, кѣдето лицето членува.
4. По предложение на мѣстната структура до ЦУС за грубо нарушение на устава.
5. Поради прекратяване дейността на организацията.
6. Решението за прекратяване на членството може да се обжалва предъ конгреса на организацията.

Чл. 12. Членовитѣ на организацията иматъ следнитѣ права:

1. Да взиматъ участие въ всички форуми на организацията, да изказватъ мнения и да гаватъ предложения.
2. Да избиратъ и да бѣдатъ избирани въ ръководнитѣ органи на БНФ, Инк.
3. Да ползватъ имуществото и финансовитѣ средства на организацията по установения редъ.

Чл. 13. Членовитѣ на организацията сѣ длѣжни:

1. Да спазватъ устава на организацията.
2. Да издигатъ авторитета и влиянието на организацията.
3. Да опазватъ имуществото на организацията и да се отчитатъ за направенитѣ финансови разходи.
4. Да плащатъ редовно членския си вносъ.

IV. Управление

Чл. 14. Висшъ ръководенъ органъ на БНФ, Инк., е конгресътъ.

- (1) Конгреситѣ биватъ редовни и извънредни.
- (2) Редовниятъ конгресъ се провежда веднѣжъ на две години, като датата, мѣстото и дневниятъ редъ се опредѣлятъ отъ ЦУС и се обявяватъ най-малко единъ месецъ порано на мѣстнитѣ структури.
- (3) Конгресъ може да се свика и по искане на ЦКРК, но съ съгласието на 2/3 отъ членовитѣ на ЦУС.
- (4) Въ конгреса по право участватъ членовитѣ на ЦУС и на ЦКРК.
- (5) Делегатитѣ на конгреса се избиратъ на представителенъ принципъ - по 1 отъ всѣки клонъ.
- (6) Ако нѣкой делегатъ е възпрепятстванъ лично да присѣтства на конгреса, може да упълномощи другъ членъ да го представлява пълноправно.
- (7) Всички членове на БНФ, Инк., иматъ право да присѣтстватъ на конгреса.
- (8) Гоститѣ на конгреса иматъ право само на изказване, но нѣматъ право на гласуване при взимане на решения, както и да избиратъ или да бѣдатъ избирани въ

ръководнитѣ органи на конгреса.

(9) Конгресътъ има кворумъ при обикновено мнозинство на присѣстващитѣ по право и делегатитѣ. При липса на кворумъ се изчаква единъ часъ и конгресътъ започва своята работа.

(10) Конгресътъ взима решения само по обявения и приетъ отъ него дневенъ редъ.

(11) Заседанията на конгреса се протоколиратъ отъ избранъ протоколчикъ, а протоколитѣ се подписватъ отъ председателстващия и се завеждатъ въ протоколната книга.

(12) Решенията на конгреса се взиматъ съ обикновено мнозинство съ изключение на гласуванията по устава, където се прилага квалифицирано мнозинство отъ 2/3.

(13) Конгресътъ:

а) приема докладитѣ на ЦУС и на ЦКРК;

б) изготвя основнитѣ насоки за дейността на организацията за следващитѣ две години;

в) приема резолюция;

г) приема финансовия отчетъ за предходния и утвърждава бюджета за следващия периодъ;

д) взима отношение по всички повдигнати на форума въпроси;

е) избира членовитѣ на ЦУС и на ЦКРК за срокъ отъ две години.

Чл. 15. Главенъ изпълнителенъ органъ на БДФ, Инк., е неговиятъ Централенъ управителенъ съветъ.

(1) Централниятъ управителенъ съветъ се състои отъ: председателъ, двама заместникъ-председатели, секретаръ-касиеръ, членове, председателя на ЦКРК и председателитѣ на мѣстнитѣ клонове.

(2) За оперативна работа ЦУС конструира президиумъ, въ който влизатъ избранитѣ въ ЦУС безъ председателитѣ на мѣстнитѣ клонове.

(3) Членовитѣ на президиума могатъ да бждатъ членове, които иматъ минимумъ петъ години членство въ организацията.

(4) Президиумътъ насрочва заседанията на ЦУС веднѣжъ на 6 месеца.

(5) Заседанията на ЦУС могатъ да свикатъ и най-малко 1/3 отъ членовитѣ му.

(6) Заседанието на ЦУС е редовно, когато участницитѣ въ него сж мнозинство.

(7) Решенията въ заседанията на ЦУС се взиматъ съ обикновено мнозинство.

(8) Всички заседания на ЦУС се протоколиратъ въ протоколната му книга.

(9) ЦУС се представлява предъ външитѣ фактори отъ своя председателъ, който е подотчетенъ само на конгреса, който го е избралъ.

(10) Председателътъ на ЦУС може да делегира свои права на своитѣ заместници или други членове на председателството съ нарочна писмена заповедъ.

Чл. 16. Висшитѣ контролни функции въ БНФ, Инк., се изпълняватъ отъ ЦКРК, която се състои отъ председателъ, заместникъ-председателъ, секретаръ. Комисията:

1. Провежда заседанията веднѣжъ на 6 месеца и взима решения съ обикновено мнозинство.

2. Следи за изпълнението на устава на организацията.

3. Контролира движението на приходитѣ и разходитѣ и спазването на финансовата дисциплина на всички равнища въ организацията.

4. Участва въ изготвянето на бюджетнитѣ планове и отчети на организацията.

5. Извършва финансови и организационни проверки на мѣстнитѣ структури и докладва предъ ЦУС за взимане на решения.

6. Излиза съ докладъ предъ конгреса за работата на ръководнитѣ органи по време

на мандата.

V. Мѣстни структури

Чл. 17. БНФ, Инк., изгражда мѣстни клонове и клубове въ всички държави, където има свои членове и мѣстният закон позволяват това.

(1) Мѣстният структури не сж юридически лица, нѣматъ свой печатъ и не могатъ да взиматъ самостоятелни решения отъ името на организацията безъ конкретното съгласие на ЦУС.

(2) Мѣстни клонове има въ държавитѣ, където сж изградени повече отъ два мѣстни клуба на БНФ, Инк.

(3) Мѣстният клубове се изграждатъ въ населени мѣста, където има минимумъ 5 члена на БНФ, Инк.

Чл. 18. Мѣстният клонъ се ръководи отъ Управителенъ съветъ въ съставъ: председателъ, замѣстникъ-председателъ, секретаръ-касиеръ и членове (председателитѣ на мѣстният клубове). Клонътъ има и своя КРК въ съставъ: председателъ, секретаръ и членъ.

(1) УС и КРК на мѣстния клонъ се избиратъ на годишно общо събрание за срокъ отъ една година.

(2) УС и КРК изпращатъ своитѣ годишни отчети въ ЦУС и ЦКРК.

(3) УС осъществява връзката между ЦУС и всички мѣстни клубове.

(4) Решенията на УС се взиматъ съ обикновено мнозинство.

(5) Заседанията на УС се протоколиратъ, като копие отъ протоколитѣ се изпраща въ ЦУС.

(6) Председателътъ на УС по право е членъ на ЦУС на БНФ, Инк.

(7) УС утвърждава делегатитѣ и гоститѣ за конгреситѣ на БНФ, Инк.

Чл. 19. Въ едно населено мѣсто може да има само единъ клубъ на БНФ, Инк., който е на подчинение на клоната на организацията въ съответната държава.

(1) Мѣстният клубове на организацията се ръководятъ отъ председателъ и секретаръ-касиеръ, които се избиратъ на годишното общо събрание съ мандатъ една година.

(2) Всички решения се взиматъ на общо събрание съ обикновено мнозинство.

(3) Всички заседания на клуба се протоколиратъ и се докладватъ въ УС на клоната.

(4) Заявленията за членство въ организацията се приематъ и обсъждатъ на общо събрание, следъ което се изпращатъ въ ЦУС за утвърждаване.

(5) Всички членове на БНФ, Инк., плащатъ членския си вносъ въ мѣстния клубъ на организацията.

VI. Финансова дейность

Чл. 20. Организацията на БНФ, Инк., черпи своитѣ приходи отъ членски вносъ, волни дарения, издателска дейность, културни и благотворителни прояви, както и отъ дейности, които сж законосъобразни въ държавитѣ, въ които развива тѣзи дейности.

Чл. 21. Мѣстният клубове привеждатъ половината отъ членския си вносъ въ касата на ЦУС за финансирането на неговата дейность. Останалата сума е на разположение на клубовитѣ за изразходване по целесъобразность.

Чл. 22. За всички получени приходи и извършени разходи се води отчетность посредствомъ оправдателни документи, които подлежатъ на финансовъ контролъ.

Чл. 23. ЦУС изготвя годишния бюджетъ на организацията, а УС на клоновитѣ изготвятъ съответниятѣ бюджети на мѣстният структури на организацията.

VII. Преходни и заключителни разпоредби

Чл. 24. Този уставъ е приетъ на 30-я редовенъ конгресъ на БНФ, Инк., проведенъ на 2, 3 и 4 юни 2006 г. въ София.

Апелъ

къмъ читателитѣ на сп. “Борба”
и българскитѣ граждани

Списание “Борба” апелира къмъ хилядитѣ си читатели и къмъ българскитѣ граждани, живѣещи въ и извънъ предѣлитѣ на Отечеството ни, ползващи се съ избирателни права съгласно Конституцията и законитѣ на страната, на предстоящитѣ президентски избори да **направятъ всичко възможно да упражнятъ правото си на изборъ, като гласуватъ по вътрешно убеждение за кандидатъ, предложенъ отъ дѣсна политическа сила.**

Всѣко въздържане отъ гласуване е вредно за бждещето на България и е индиректна подкрепа за спечелване на втори мандатъ отъ президента Георги Първановъ.

СЪОБЩЕНИЕ

на Българския националенъ фронтъ, Инк.

По предложение на ЦУС на БНФ президиумътъ на организацията РЕШИ:

Възлага на г-нъ Евдокимъ Евдокимовъ, ветеранъ на БНФ, съ опитъ въ заграничната организационна дейность, публицистъ и журналистъ, да бжде представителъ на организацията въ Германия заедно съ дупл. инж. Георги Чаракчиевъ, който досега самостоятелно изпълняваше тази функция.

5 августъ 2006 г., Чикаго, САЩ

За президиума на БНФ: дупл. инж. Ал. Дървогѣлски

Проф. д-р Любомир
Андреев,
Берлин

Докога...

Българският народ през последните 15 години беше зашеметен от шоковете, предизвикани от посткомунистическите политически партии и самозвания политически и икономически елит. „Демократично“ избраните парламенти, правителства и президенти обръщаха гръб на народа след избирането им и използваха институциите за свое и на техните близки обогатяване. Не ги тревожи, че България се срива на последно място в Европа и че продължава да изостава по отношение на ЕС. Икономиката има недоразвита структура и неколкопосани съдебна и регулативна система. В България БВП на човек от населението е 7 400 щ. д. и изостава с около 3 пъти от Гърция — 20 000 щ. д., Унгария — 14 000 щ. д., Чехия — 16 000 щ. д. Икономиката ни се основава на стари и отмиращи отрасли и оставено на произвола селско стопанство. Приватизацията на държавните и общински предприятия деформира икономическите и социалните структури на страната, диференцира и поляризира обществото.

България изостава сериозно в сравнение със страните от ЕС в промишленото производство по обем и по конкурентоспособност. Нашият износ от 7,5 млрд. щ. д. изостава с пъти от този на Чехия — 49 млрд. щ. д. и Унгария — 43 млрд. щ. д. Това е в резултат от криминалната приватизация и погрешните структурни реформи. Външнотърговският дефицит на страната е колосален. Тежкото машиностроене, химията, добивната промишленост, селското стопанство и инфраструктурата са в окаяно състояние. Вносът от 5 млрд. щ. д. през 1998 г. достигна 12 млрд. щ. д. през 2004 г.

Особено ниски са реалните трудови доходи в страната, където средната работна заплата е 164 щ. д., при 806 за Хър-

ватия, 611 за Унгария и 566 за Полша. Предстоящите структурни реформи ще освободят още работна сила и ще увеличат безработицата и бедността. Изключително ниските трудови доходи и колосалното богатство и печалби на шепата новоизлюпени капиталисти създават взривоопасна ситуация. Корупцията обхваща както парламента, правителството и президентството, така и капиталистическия сектор. Съдебната система е хилава и неадекватна. Акумулираната огромна междуфирмена задлъжнялост от над 40 млрд. лв ще промени драстично структурата на капиталистическия сектор. Слабата и недоразвита инфраструктура, политическата нестабилност, колосалната междуфирмена задлъжнялост, некомпетентността, тровавата и корумпирана бюрокрация спъват сериозно икономическото и социално развитие. Отделно, че цели сектори от икономиката са в ръцете на чуждестранния капитал.

Свободното движение на стоки, хора, услуги и капитали изискват хармонизиране на стандартизацията и сертификацията на продуктите, на правната система за надзор върху пазара, свобода на предоставянето на стоки и услуги от занаятчии, търговци и земеделци. Поради некомпетентното водене на преговорите с ЕС липсват адекватни преходни периоди и това ще доведе до високи разходи в кратък период от време и до намаляване на производителността и конкурентоспособността ни. Бремето на административното регулиране и контрол в България е непосилно за мнозинството от фирмите и гражданите. Протакането на процедурите кара фирмите да прибегват до нерегламентирани плащания — подкупи. Инспекциите и проверките са нарастващо бремене, което е особено тежко в мебелната, химическата, хра-

нителната промишленост и транспорта.

От 1996-та до 2004 г. броят на малките и средни предприятия (МСП) е нараснал от 175 000 на 250 000. Над половината от тях са в търговията, 12% в преработващата промишленост и твърде малко във високотехнологичните и иновационните сектори. В София се намират 30% от МСП с 1/3 от заетите лица и 50% от продукцията. Известно е, че в предприятията, в които работят повече хора, производителността на труда е по-висока, а и те имат по-добри позиции в износа. МСП трудно се адаптират към пазара на ЕС поради краткосрочния хоризонт на тяхната стратегия, ценовата конкуренция, маркетинговите умения, ограничената информираност, високия разход на суровини и енергия, липсата на обучение и езикова подготовка на персонала.

България изостава катастрофално от ЕС и в социалната сфера — в трудовата заетост и равнището на доходите. Ниска е икономическата активност на трудоспособното население, броят на обезкуражените работници е над 400 000, безработицата е висока. Равнището на заетостта е под 50% при 64,4 в страните от ЕС. Застарява и населението в трудоспо-

собна възраст: над един милион са на възраст 40-49 години и още един милион — между 55 и 64 години.

Обществото е разслоено и поляризирано:

едър капитал — 5%;

средна буржоазия — 5%;

гребна буржоазия — 10%;

наемни работници, служещи, пенсионери и учащи се — 80%.

Преходният период се характеризира с катастрофална диференциация, фрагментация и поляризация на обществото. Най-високо е заплащането във финансовото посредничество, а най-ниско — в преработващата промишленост, селското стопанство, хотелиерството и ресторантьорството.

Реалната работна заплата изостава значително от производителността на труда. Основните видове доходи не се повишават в съответствие с икономическите резултати.

Докога?

от в. "България без граници"

* * *

Бел. рег.: Становището на проф. Андреев в известни точки не се покрива с това на БНФ, Инк.

Актуално

*Богдан Йоцов -
председател на БНС
"Нова демокрация"*

Отново за досиетата и за мъглата, в която те потъват...

Нерешеният и досега, и то съвсем съзнателно, въпрос за съдържанието на прословутите досиета отново изплува в действителността и стана любима тема на политици, журналисти, социолози и още много други. Спорят най-разпалено - частично или напълно да се отворят сега проклетите досиета, споменават, че вече много години са минали и не случайно те са били пропуснати, като естествено не се и споменава най-съществената "подробност". По чия заповед и защо те се създадоха, кога и как бяха употребявани и каква е истинската причина те да се появяват само от време на време, и то съвсем избирателно.

Нека да започнем със самото начало! Кой и как създаде престъпната институция, наречена Държавна сигурност? Естествено, че тя беше по съветски образец и със съветски инструктори, но кои нейни действия бяха заповядани от тях и кои бяха замислени и изпълнявани от нашите новосъздадени милиционери. Колко време се продъл-

жи със съветски заповеди и наши изпълнения и откога българските ръководни комунистически функционери започнаха почти самостоятелно да действат, като се има предвид, че във всяка наша институция имаше отговорник по линията на ДС, а в по-важните те се наблюдаваха и от съветски “апаратчици”. Каква беше структурата на тази ДС? Вече се знае, че е имала 6 управления, всяко с различни, но допълващи се задачи, но също така с различни отдели, сектори, а и с много други свързани структури. Кой е бил нейният върховен ръководител? Единоличен или групов, български или съветски? И най-важното: всички тези управления са търсели непрекъснато и са вербували било по принуда, било чрез измама или щедри обещания свои агенти, слуги или доносници за работата, която са извършвали. Също така са възлагали и на свои доверени лица да анализират и да дават препоръки за въпроси и публикации, засягащи родните ни интереси, резултатът от което е останал и досега в тайна. Естествено, на книга цялата им агентурна дейност е била в полза на нашата национална сигурност и затова техните сътрудници е трябвало да се чувстват горди, че така служат на родината си. Докато всъщност те са служили безрезервно на комунистическата партия, защото партия и държава тогава бяха едно съгласно комунистическата ни конституция и всички останали разбирания. Освен това те са помагали пряко или косвено и на съветското разузнаване. Това обаче не пречи да се поддържа непрекъснато митът за защитата на националната ни сигурност, който и сега е в устата на много от тези агенти.

Затова трябва да се осветлят не само доносниците, а и дейността на различните структури на бившата Държавна сигурност, задачите, които те са изпълнявали, а също така и техните ръководители. И тогава ще излезе на бял свят истината за извършването на една отворителна дейност. Тя обаче с нищо няма да хвърли петно върху българския народ. Той не само че не е имал представа какво се е изпълнявало, но не е и смее да разпитва за нея. Много малко хора, включително и от висшето ръководство, са знаели подробно за поставени важни задачи, за тяхното изпълнение и постигнатите резултати. Все в името на нашата национална сигурност.

Освен това не толкова доносниците, а главно водещите ги офицери и техните началници са от първостепенна важност. Едните само са изпълнявали волно или неволно това, което е било искано от тях - със страх или от користни побуди, за пари или за израстване в кариерата си, докато другите са били организаторите на техните действия, давали са им инструкции, сплашвали и изнудвали са ги, обещавали са им материални облаги, като са внушавали и престъпните начини, с които да постигнат целта си, начини, някои от които не могат и да се опишат. Само че има много хора, които помнят! И тези водещи офицери от ДС са били най-активните и най-можещите дейци на тази организация, даващи началото на всички действия, притежаващи първостепенна информация и голяма част от които и днес са в много органи на държавната, политическата и икономическата власт. Точно те трябва да излязат на светло, а не да се крият зад гърба на обявените доносници.

Всичко това се е вършело, за да се запази непокътната комунистическата власт и върховенството на нейните висши функционери. Затова и бяха създадени над 500 чуждестранни фирми на ДС, захранени богато с народни средства и за които впоследствие се разбра, че са се стопили и незнайно как са отишли пак в техни новосъздадени фирми. По-точно казано, направи се преразпределение на съществуващия капитал за тяхна изгода, докато огромна част от народа ни е принуден да живее в немотия и по този начин да си спомни, че при “комунизЪма” е живял много по-добре и да започне да съжалява за него. Създадох се огромен брой партии и сдружения, които можеха само да си пречат, но със скритата цел хората да започнат да съжаляват за миналото време, когато е

имало само една господстваща и друга прислужваща партия, а политическият ни и икономическият живот е бил според тях блестящ. Затова се създаде и етническата партия ДПС, за която се разбра, че почти цялото ѝ ръководство е било съставено от агенти на ДС, като се обяви, че задачата им е била похвална - да действат да се запази етническият мир в страната. Истината обаче е, че ако е имало такава заплаха, то тя е била пак заради дейността на славната ни партия. Много вероятно е да е била поставена друга, по-важна цел. С цялата си партийна, административна и икономическа дейност по места впоследствие тази новосъздадена партия да предизвика недоволството и възмущението на хората и те да оценят далновидността преди време на комунистическите ни функционери, когато са заповядали изселването на турското ни население от родните им места и по този начин функционерите да се оправдаят за престъплението, които са извършили.

Накратко казано, отново по стар комунистически обичай се повдига отново, и то частично, този въпрос за досиетата, скрити в архивите на МВР, ДС, ВКР, РУМНО и други подобни, за да се хвърли прах в очите на хората и да се насочи вниманието им към второстепенни и третостепенни разкрития, а основното за дейността на нашата Държавна сигурност да се скрие дълбоко в мъглата, с която години наред е била обвита и която е покрила и нашия политически и обществен живот. Мъгла гъста и непрогледна, която отгавна е започнала да ни задушаваша, задушаваша ни и ни трови и сега и ни пречи да се измъкнем от гъното на пропастта, в която услужливо комунистическите господари ни вкараха и погребяха.

Български национален съюз “Нова демокрация”

АПЕЛ

за еднородствие към всички национално-патриотични сили

Класово-партийните принципи, осъществявани с командно-административни методи и от посредствени и с nihilistically самочувствие кадри, доведоха страната до пълна икономическа разруха и политическа нестабилност.

Многовековната история на България не е запечатала такава страница като днешната, в която българинът да е толкова несигурен и незащитен.

Икономически хаос, социална незащитеност и държавно безсилие - ето това определя днешното състояние на настоящата държава. Държава разграбена и разграбвана, разкъсана и разградена.

На това трябва да се сложи край.

Ние се обръщаме към **всички българи**, независимо от образователния ценз, служебното положение, професията, имотопризнанието и от това къде живеят - вън или вътре, в днешните политически граници на България.

Всички злини, сполетели българската нация, по наша преценка произлизат от премахването на **Търновската конституция, от скъсването и разрушаването на националните традиции и добродетели**. Ето защо ние заявяваме, че **възстановяването в сила и действие на Търновската конституция е залог за демокрацията в България. Това е нашата първа и основна политическа задача.**

Демокрацията се гради на разширяване на свободите и самоотговорността на всички български граждани, а не на класово-социален, етнически и верски принцип. Когато казваме **свобода**, разбираме признаване на личността и отвореното общество от равнопоставените пред законите членове и свободен демократичен социален строй. Веднага обаче заявяваме, че не сме за слаба държава, защото слабата държава е противоположност на свободата.

Свободата създава здрави, силни, нравств-

вено чисти и възвишени личности. Тази мотивация определя, че центърът на политическото ни мислене е човекът и неговата свобода, достойнство и усъвършенстването, за неговото издигане и решителност, за изява на всички активи и добродетели.

Ние съзнаваме своята отговорност пред обществото, човечеството, българската нация и държава и сме против всяко насилие, включително и политическото, упражнявано или упражняващо се и днес спрямо личността.

Ние заявяваме, че без пълна реабилитация на всички, с изключение на случаите, отнасящи се до прекъсването на човешки живот и предателство пред Отечеството, просперитет и спокойствие в България няма да има.

Комунистическата власт обеща безкласово и социално справедливо общество, а разви и утвърди общество на бюрократичната административна привилегия с остри социални противоречия и обществено-политически недостатъци. Кадровата ѝ политика се градеше на негативен отбор, а критериите ѝ бяха посредствеността, некомпетентността и nihilизмът.

Нашата цел е създаване на правни и икономически условия за развитие на всеки българин, защитен от могъществото на обществените групи, организации и партии.

Ние ще работим за общество от свободни български граждани с възвишена нравственост и патриотизъм.

В сферата на законодателството ние пледираме за морално законодателство, основано на християнските норми на човешко поведение и взаимоотношения и на националната нравствена традиция.

Ние ратуваме за силна българска държава, имаща авторитет, притежаваща способност за действие и сила да осигури своите поданици и да се грижи и поддържа социална сигурност в страната. Държавата се намесва само там, където отделният човек или обществото не могат да се справят сами.

Нашата цел е национална политика с приоритет за съдбата на всички деца на майка България, за създаване на социална, демократична, правова държава.

Отхвърляме категорично анархистичното презрение към държавата, а също така и всяка

форма на тоталитарна власт.

В държавата семейството е основната гражданска единица. В това отношение нашата политика се основава на националните български семейни традиции и цели процъфтяването и укрепването на семейството. Нивото на благосъстоянието и преуспяването на семейството е най-правдивата мярка за успеха на една нация.

Силни в политиката са онези, които са със стабилна икономика. Ние заставаме твърдо зад създаването на социално пазарно стопанство, но сме против злоупотребата с пазарната власт, против пазарния хаос. Ние сме за изграждане на общонационална структурна стопанска политика.

Средните слоеве са най-важният фактор в пазарното стопанство. Бедните и богатите създават социално напрежение в държавата.

Създаване и укрепване, засилване и запазване на средните слоеве е един от основните принципи на нашата социална политика и стратегия.

Нашата цел е привличане на български капитали вън от днешната политическа граница на страната.

Цялата сегашна така наречена аграрна реформа е продължение на класовата борба. Тя не създава обстановка за напредъка в селското стопанство.

Нашата цел е създаване на селячество със свободно разполагане на собствеността. Селянинът да бъде свободен предприемач, максимално независим от държавата и необременен от нея.

Отхвърляйки всякакви насилия на верски позиции и поставяне на всички граждани на България равни пред законите, ние заявяваме, че принадлежим към източното православие. **България е част от православието** и ще остане в него. Ние ще работим за взаимно уважение и помощ с **Българската православна църква**.

БНС "Нова демокрация" зове: **Единство на национално-патриотичните сили!**

*Български национален съюз
"Нова демокрация"*

Отг. секретар Б. Иванов

Адрес за връзка – чрез сп. "Борба"

БЪЛГАРСКИ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.
**Приветствие до XXX конгрес
на Българския национален фронт, 4 юни 2006 г.**

Произнесено от Богдан Йоцов - председател на БНС "Нова демокрация"



Скъпи приятели,

От името на Българския национален съюз "Нова демокрация" ви поздравявам с добре дошли в своята Родина! Макар че бяхте прокудени от нея, въпреки големите лишения и несгоди, които преживяхте, вие не забравихте българския род, българския език, българските традиции и морал. Където и да бяхте, мислите ви бяха непрестанно тук и в сърцата ви остана безграничната любов към Родината. А ние, които останахме тук и които бяхме безжалостно преследвани, унижавани и унищожавани, знаехме, че далеч от нас има една организация, която ни за-

щитава и разбира, и това беше Българският национален фронт!

Добре дошли и ви желая успех!

Личности

Човекът, оставил след себе си безсмъртна следа

Опитвам се да дам своето мнение с настоящото изложение. Трудна е задачата пред нашето общество, в което все още цялата историческа истина за последното и миналото столетие не е разкрита докрай.

На 82 години съм. Преминал съм своя житейски път през много изпитания и перипетии, мисля, че съм набрал житейски поглед и мъдрост. Роден съм в гр. Фердинанд (сега Монтана) и още от 10-годишна възраст заживях с преклонение пред делата на българските възрожденци и тяхното родолюбиво дело. С образите на Левски, Ботев, Раковски, Стамболов и редица още дейци в тази неповторима епоха, във времето на 30-те и

40-те години на миналия век живеехме с огромно въодушевление. Безрезервно и всеотдайно българската национална младеж вля своята младост в борбата на Съюза на българските национални легиони под водачеството на бележития български патриот, обществен и политически деец г-р Иван Дочев. Той се превърна в символ на борбата на българските национални легиони срещу Ньойския диктат, за обединена национално и социално справедлива България, против партизанщината, срещу опитите да бъде комунизирана и большевизирана българската младеж. Това чисто българско самобитно движение, изградено на основата на легията на Левски и Раковски,

където бяха закалявани и готвени нашите възрожденски и революционни дейци, обхвана огромна част на младото поколение. То мина през подготовката и родолюбивата закалка, през предказармените обучения, в ученическите християнски и въздържателни дружества, през просветните кръжоци в училищата и университетите, в села и градове, навред в страната и изгради прекрасна млада интелигенция и трудови хора. Д-р Иван Дочев неуморимо и вдъхновено отдаваше всички свои сили в тази борба, преживя редица изпитания на озлобление и ненавист, на арести, затвори, но успя да създаде здрав потенциал за бъдещето на страната ни.

Но 9 септември и окупацията на България от червената армия решително спря този процес и измени основно съдбата на Родината ни. БКП наложи тоталитарно управление и подложи на най-жестоки репресии радетелите на българската национална младеж. Тези обстоятелства са добре известни на голяма част от българите, независимо че са забулени и в затъмнение. Хиляди млади хора бяха ликвидирани със и без съд само защото са изповядвали здравите, непоклантими възделения на българския възрожденски национализъм.

За да избегнат тези злочестия, голяма част от националната българска младеж потърси спасение извън страната, в изгнание, начело с г-р Иван Дочев.

Там, в чужбина - първоначално в Германия и Европа и след това в САЩ и Австралия, г-р Иван Дочев оглави българската национална емиграция в БНФ и организира борбата ѝ за спасение на страната от комунизма. Повече от 50 години под негово ръководство БНФ и сродни емигрантски формации успяха да

привлекат вниманието на световната общественост в защита на поруганите човешки права и свободи на българския народ, за освобождението му от комунистическото тоталитарно управление. БКП и нейните органи на държавна сигурност вложиха всички усилия за физическото ликвидиране там, в чужбина, на г-р Дочев. Мъчеха се да внесат разцепление и раздори в сред българската емиграция, за да я омаломощят с всички възможни диверсионни действия.

Тук, в България, г-р Иван Дочев беше осъден от комунистическия “народен съд” заочно на смърт (две смъртни присъди), но това не го възпря да влага всичко от себе си цели 65 години за доброто на Родината. След 10 ноември 1989 г. БНФ и той специално се включи активно в борбата за демократизиране на българския обществен и политически живот.

Пословична беше неговата жизненост и родолюбива отгаденост в напредналата му възраст, с изключителна праволинейност, в неотстъпно отстояване на българските национални и социални идеали, така както бяха прокламирани преди повече от 76 години.

Преди една година, на 14 май, г-р Дочев издъхна на 99 години и 5 месеца. До последния дъх от своя живот той не измени на гражданската си и човешка чест, оставяйки след себе си безсмъртна житейска следа.

Знаменателно бе, че българската държава не намери сили да отмени двете му смъртни присъди. И той си отиде огорчен.

Д-р Иван Дочев е достоен българин, на когото поколенията тепърва ще определят мястото в сред заслужилите пред нацията българи.

Костадин Семерджиев



**В памет на католическите свещеници -
едни екзекутирани, а други осъдени
на дългогодишен затвор**

Техните мемоги

Не са малко на брой политическите католически процеси, проведени у нас от 1950 до 1952 г. На тези процеси на подсъдимите скамейки са били изправени католически свещеници и миряни, които са имали връзка помежду си. От тези процеси особено ярко се откроява н.о.х.д. № 452 от 1952 г., гледано от Върховния съд на Народна република България. Следственото дело се състои от хиляди страници, събрани в 20 тома, и албум със снимки на подследствените. Известни са имената на следователите, техните началници, прокурори и върховни съдии, които са взели участие било в следствените инквизиции или в процеса и произнасяне на присъдата. Разпитите в комунистическата държавна сигурност били денонощни и продължавали с месеци, а някъде и година. Показанията са изтъргвани с нечовешки инквизиции, като побоища, дни на ред тежки карцери и всичко останало, каквото е могло да роди комунистическият следствен терор. Това е било само и единствено за да могат да се постигнат желаните резултати - признания за участие в шпионаж в интерес на американския империализъм, английското и френското разузна-

ване и накрая в шпионаж на ватиканското разузнаване.

Тази вакханалия започва непосредствено след 9 септември 1944 г. първо върху невинни български граждани, а след това и над свещеници от различни вероизповедания, какъвто е и настоящият случай. Ще припомним и директивите в тази посока към следователите, прокурори, съдии и най-вече към органите на ДС и милицията, отправени от Георги Михайлович Димитров, известен международен терорист, който изостави "другарите" си по време на септемврийския метеж през 1923 г. и намери убежище в СССР. Тези директиви могат да се сведат до следното: "да се стреля точно и забива ножа по-дълбоко във враговете на комунизма. Да се крачи смело и да не се щади ни най-малко животът им. Да бъдат унищожавани безпощадно."

Не е излишно да се посочи и една "справка" относно разпита на католическия свещеник Петър Павлов Бакалски от 23 юли 1952 г. Смелостта на този свещеник да има такова държане пред освирепелия следовател Иван Албански е безпрецедентна. А ето и самата справка:

СПРАВКА

Относно: разпита на католически свещеник Петър Павлов Бакалски. За 23.7.т.г.

През времетраене на разпита Бакалски много рядко отговаряше на поставените му въпроси от следствието, винаги с отричане.

При този разпит той заяви открито на следователя неговото отношение към народната власт и комунизма: "комунистите искат комунизъм, а не народът, неговите свободи не са осигурени, както проповядвате, че в България имало свобода на словото, печата, мисълта и пр."

"Това ли е вашата свобода и демокрация, аз като симпатизирам на САЩ да бъда преследван и затварян. Нима смятате, че сте осигурили свободите на народа и той върви след вас..."

“Вие сте материалисти и искате да направите от хората машина, която да ви слуша. Вашият мироглед се отразява и на политиката ви, според която всеки човек бива смачкван по един аршин. Който не е в унисон с вашия мироглед, трябва да бъде премахнат.”

Ст. следовател Ив. Албански

Разбира се, за това му поведението той жестоко е инквизиран. За това говори Предложение, утвърдено от министъра на вътреш-

ните работи генерал-лейтенант Георги Цанков. И тук инквизиторите и техните имена са известни. А ето и самото предложение:

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

Относно: употребяване на физическо насилие спрямо подследствия Петър Павлов Бакалски

Другарю министър,

Към следствено дело “Усойници”, водено на група агенти на френското разузнаване - католически свещеници, се води следствие и соф. енорийски католически свещеник Петър (Фортунат) Лавлов Бакалски.

В досегашния разпит в следствието Петър Бакалски не е направил никакви признания за извършена от него вражеска дейност, независимо от това, че бе разобличен за връзките му с Перейрон и му бяха процитирани части от показания.

Независимо от какъв характер му се задават въпроси, той постоянно мълчи, понякога в разстояние на 1 час може въобще да не произнесе думи.

На всеки въпрос, след като 1 път отговори, втори път много рядко отговаря, като заявява след дълго мълчание, че вече е отговорил. Заявява, че подследствените имат право да не отговарят на поставените им въпроси. На всички негови словоизлияния, направени винаги с иронична усмивка, при искането да ги напише на декларация, отказва да подпише такава декларация, че ние сме нямали право да му искаме такива декларации и пр.

За дръзкото и провокационно държание към следствието от страна на Петър Павлов Бакалски предлагам спрямо него да се употреби на два пъти физическо насилие.

Предлага ст. следовател Ив. Албански
Съгласни:

- 1) началник отдел първи полк. Ангелов
- 2) зам.-н-к отдел първи майор Янчев

Одобрявам: пом.-министър на вътр. работи ген.-майор Кумбилиев

При първия разпит полужив той е принуден да подпише това, което е съчинил следователят, но на следващия ден категорично заявява, че това, което е подписал, не е вярно.

Следва втората инквизиция. Резултатът от нея е “съдебно-медицинска акт” с дата 1 август 1952 г. и “констативен протокол” с дата 1 август 1952 г.

КОНСТАТИВЕН ПРОТОКОЛ

Днес, на 1 август, в 2,15 часа в лазарета при ареста на ДС почина следственият Петър Павлов Бакалски от София, живеец на ул. “Борис I” 25, на възраст 36 години, свещеник, неженен. Причините за смъртта са анхопнев-

мония и остра сърдечна слабост. От датата на заболяването - 26 юли, до датата на почиването на 1 август 1952 г. бе непрекъснато под лекарски контрол. За времето на болестта на два пъти е извикан консулт - лекар, специалист по гръдни болест, под чието указание и неговото лечение, както и фелдшера при службата, който бе през цялото време в помощ на болния, които и при самата смърт на Бакалски се намираха при него.

Освен горните грижи, положени от медицинския персонал при службата, бе поставен и дежурен надзирател, който да наблюдава състоянието на болния.

Незабавно след смъртта на горното лице бе уведомен и околийският прокурор Лалов, който нареди да се аутопсира трупът, за да се констатира смъртта, за което бе съставен и съдебно-медицинска акт от д-р Левков в присъствието на мл. лейтенант Димитър Петров Димитров, ст. лейтенант Филипов и старшина Стоимен Пандурски като длъжности и дежурни лица в момента.

1 август 1952 г., София

Съставил протокола:

За н-к отделение "АО", първи отдел ДС ст. лейтенант Т. Филипов

Присъствали:

1) фелдшер Д. Димитров

2) деж. старшина Ст. Пандурски

СЪДЕБНО-МЕДИЦИНСКИ АКТ

Днес, 1 август 1952 г. по нареждането на околийския прокурор Лалов в присъствието на ст. лейтенант Филипов и д-р Къдрев и това на поемните лица Димитър Петров Димитров и главен надзирател Стоимен Стоилов Пандурски извърших в болницата на СЦЗ оглед и аутопсия върху трупа на Петър Павлов Бакалски - 38-годишен от с. Дувалний, Пловдивско.

Предварителни сведения

На 26 юли 1952 г. се окъпал. Няколко часа след това получил кашлица, висока температура.

Бил лекуван в продължение на няколко дена с моноцелин и сърдечни лекарства, въпреки това състоянието му се е влошило и изпада в полусъзнание, сърдечната дейност се е влошила, като сърдечните тонове станали глухи, дишането станало хъркащо и на 1 август около 2 часа починал.

Заклучение

Смъртта на Петър Павлов Бакалски се дължи на двустранна бронхопневмония с последвала остра сърдечна слабост.

Бронхопневмонията личи от описанието уплътняване на задните дялове на двата бели дроба, наличието на издигнати сивкавилни полета - бронхопневмонични огнища, и възпалителните явления в по-малките и по-големите бронхи.

Острата сърдечна слабост, за която свидетелстват описаните застойни явления във вътрешните органи, отоци в белите дробове, мозъка и мозъчните обвивки и състоянието на самия сърдечен мускул, е резултат от споменатата бронхопневмония.

Описаната бронхопневмония с оглед на предварителните сведения, следва да се приеме, че е резултат на простудяване след изкъпване.

По трупа се намериха множество следи от убождане с инжекции, свидетелстващи за приложеното енергично лечение.

Такива масивни бронхопневмонии, особено съпроводени от сърдечна слабост, често завършват със смърт, дори в случай на всестранно лечение.

По трупа не се намериха никакви следи от насилие.

Състоянието на трупа отговаря смъртта да е настъпила преди по-малко от едно денонощие.

Вещо лице В. Левков

Поемни лица:

1) не се чете

2) Ст. Пандурски

Перото ни е слабо и мастилото прозрачно, за да направим по този случай какъвто и да било коментар. Накрая полуживи, подследствените са изправени на съд. За да се “заличат следите от следствените действия им се дава усилена храна и им предоставят църковни одежди, с които да се явят пред съда”. През Върховния съд, едва държейки се на краката си, но изтощени, подсъдимите “признават, че са шпиони”, но никъде не успяват да вмъкнат и това по какъв начин са изтръгнати показанията им. И така процесът завършва, като върховните съдии произнасят **четири смъртни присъди** за подсъдимите епископ Евгений Босилков и отците Йосафат Шишков, Камен Вичев и Павел Джиджов. Останалите подсъдими са осъдени на различни срокове строг тъм-

ничен затвор. Поради това, че присъдата е окончателна, на 11 срещу 12 ноември 1952 г. присъдата е изпълнена.

С решение № 37 от 5 май 1999 г. петчленен състав на Върховния касационен съд постанови по н.о.х. дело № 3/1999 г. “Отменява по реда на надзора влязлата в сила присъда № 895-А от 3 октомври 1952 г., постановена по н.о.х.д. № 452/52 г. на Върховния съд на НРБ - III наказателно отделение, в осъдителната част по отношение на подсъдимия Евгений Босилков, като го признава за **невинен** и го **оправдава** по обвиненията по чл. 70, ал. 1 и чл. 83, ал. 1 от Наказателния закон (кодекс) от 1951 г.”

Н. Начев

Г. Спасов

* * *

В подкрепа на публикуваните документи от архивите, доказващи как са били измъквани признания, отпечатваме малък откъс от книгата на покойния Любомир Банковски “Моят живот - трагедията на едно поколение”.

Г-н Банковски е завършил Военното на Негово величество училище с 58-и випуск. Следват военни години, изпълнение на офицерския дълг, но... идва 9 септември 1944 г., започват арести, затвори, т.нар. трудововъзпитателни общежития в Белене.

Плевенската Държавна сигурност

...Употребявах големи усилия, за да отговарям кротко и спокойно и на двата въпроса. Първо, никога не съм развивал каквато и да е вражеска дейност, нямам никаква вина и следователно няма какво да ми се прощава. Колкото до освобождаването ми от ареста и връщането на софийското ми жителство, това би било акт на справедливост и достоен отговор на тези непочтени хора, които без никакво основание са ме наклеветили и очернили пред тях. А относно недвусмисленото предложение да им стана сътрудник и доносник, използвах цялото си красноречие и такт, за да им предам колкото е възможно по-меко, но ясно и категорично отказа си.

Разпитите траеха с часове и се извършваха с най-брутална и просташка жестокост и безчовечност. Така например един от моите “съквартиранти” една нощ на разсъмване след

разпит беше докаран, всъщност донесен, на носилка. По-късно ни разправи как са го разпитвали за “вражеската му дейност” и как са го карали да се изкачва по стълба, нарисувана на стената. Понеже не е имало нищо за признаване, а и не е можел естествено да се изкатери по “стълбата”, били го с палки и ритници до припадане.

Случаят е прекрасна илюстрация за същността на комунистическата власт. Може ли човек да си представи нещо по-жестоко, по-отвратително и по-садистично от просто абсурдната за нормалния разум картина - мъж с изграден характер, с установени принципи и схващания за добро и зло, с развито чувство за човешко достойнство, който в живота си се ползва от обичта и уважението на близки и познати, да бъде бит като животно. Причини - някаква “вражеска” дейност, която нито е вършил, нито е имал намерение да извърши или още по-точно, бит е само заради разбиранията си. Но да оставим всичко друго настрана - самият факт, че те бият, е толкова унизителен, толкова съсипващ, толкова потресаващ. И то без да имаш никаква възможност да се защитиш.

Ами нарисуваната стълба на стената? Какви извратени типове трябва да са били хората, измислили унизителното и безчовечно мъчение, **и тези, които са дали съгласието си да бъде приложено**. Косата ми настръхва, като си представя смазания от бой и унищожен духом мъж, който с крака и ръце драска стената, за да се изкачи по нарисуваната стълба. Ударите, които му нанасят поради неуспешните му опити, и ехидният и зъл смях и подигравки на неговите мъчители. Няма що, “Човек - звучи гордо!” в комунистическия “рай”!

Бел. ред.: От приведените архивни материали и спомените на Любомир Банковски виждаме ясно какво беше Държавна сигурност, как е подлагала хората на мъчение - независимо дали са свещеници, дали са миряни... Важното било с “желязна метла” да се измете “вражеският” боклук.

Позиция

Умишлено принизяване

Поредния път, в който се заиграха с националните ни ценности с търговска и рекламна цел. Поредната подигравка със светините на България. Това е кампанията на БНТ “Избери великите българи”.

Самата идея да се степенуват българските герои и да се направи списък от 1 до n, подреждайки ги по техния принос за родината, е жалка и нередна. Не може да се подредят имената на владетели, апостоли и възрожденци и хората да наддават за тях като за евтина пазарна стока. Подвизите и заслугите на тези хора са абсолютно несравними и не подлежат на полагане в никакви рамки. Те са живели по различно време, занимавали са се с различна дейност и имат различен, но по своему неоченим принос за запазване на българското. Няма как да се сравнят канасювиги Крум с цар Калоян или Христо Ботев с Иван Вазов. Как бихме могли да ги сложим на везни и да ги подредим като в музикална радиокласация, която се прави веднъж годишно. Няма защо да ги избираме - те са велики, както са велики и всички незнайни герои, дали живота си за България.

Всъщност големият въпрос е как се развива цялата тази глупост. Искате доказателства? Влезте в сайта на БНТ - www.bnt.bg, за да видите кой предвожда списъка с предложението - Азис. Дори е гнусно да се пишат тези личности редом със споменатите по-горе истински Българи. Какво ще кажете, че в списъка присъстват още Анелия, Глория и Митьо Пищова? Ахмед Доган е редом с баба Тонка и Бачо Киро, а Списаревски, загинал, отблъсквайки англо-американските “летящи крепости” при бомбардировките над София, е до Димитър Пенев. Из-

берете кой е по-велик - Иван Абаджиев или Иван Вазов! В списъка заедно с царе и герои присъстват още Симеон Сакс-Кобург Готски, Сергей Станишев и Слави Трифонов. Представете си цирка: Слави Трифонов да се окаже по-велик от цар Самуил или канасювиги Тервел, а Бойко Борисов да е по-велик от Хаджи Димитър и Стефан Караджа. Да, явно всичко е възможно там, където липсва национално самосъзнание и желанието за медийна известност е над всякакво приличие и уважение към миналото. Няма да се спирам на липсата на тези, които наистина са велики, но просто никой не се е сетил за тях. Дори е по-добре, че не са опетнени (включени) във всичко това. За всички тях гори един вечен огън, който обаче като че ли е позагаснал в душите на някои.

Ако това не стига или БНТ може да се измъкне с отговор, че всъщност номинираните са от хората, а не от тях, да обърнем внимание на рекламната им кампания, която върви по Канал 1. Една от рекламите на мероприятиято е как Ботев и Левски играят тенис - един вид се състезават за гласовете на хората. Артистът пък, играещ цар Симеон Велики, се оглежда притеснено, очакващ кой ли ще пусне SMS за него. Това е първо подигравка с паметта на националните ни герои и гавра с тяхната памет, и второ - умишлено принизяване на българските ценности.

Единственото приемливо нещо, което биха могли да направят от БНТ, е най-малко да отделят историческите герои от съвременните личности, както и публично да се извинят, че са осквернили паметта на дедите ни.

Ц. Петков

Невероятно, но факт

През юни 2004 г. в качеството си на председател на Комитета за войнишките паметници г-н Здравко Зафиров прави изявление: на връх Шипка - да бъде поставена мраморна плоча в памет на загиналите по време на Руско-турската война от 1877-1878 г. 14 000 турски войници и техният предводител Сюлейман паша, като такава плоча бъде поставена и в памет на падналите български воители при атаката на Одрин.

Тази идея, медийно разпространена, среща буря от протести всред общественици, историци, политици, интелектуалци и граждани.

“Възмутително е искането на г-н Зафиров и неговото поведение за поставянето на паметна плоча не на друго място, а на Шипка - светинята на борбата ни за национално освобождение от отоманско робство. Стига ни един, дори два паметника, издигнати в София и Пловдив, в памет на други поробителите (паметникът на съветската армия в София и паметникът на Альоша в Пловдив). С помощта на

тези поробители българските комунисти 45 години се гавриха с живота, честта и имота на българите”, коментират гражданите на Пловдив. За нас тези граждани не грешат в оценката си. Те имат право да се възмущават от такива предложения, особено когато са направени от обществено значима в дясното политическо пространство личност, каквато безспорно е личността на г-н Зафиров. Ние също имаме право да се възмущаваме, а наред с това и да се замислим върху същността на предложението, неговите подбуди и мотиви, а защо не и да поставим на преценка отношението си към г-н Зафиров. Не буди двусмислие неговият произход. Отрасъл е в средата на патриотично мислещи българи и е възпитан от родителите си в демократичен национален дух. Член е след 10 ноември 1989 г. на партия Българския демократически форум, продължител на идеите на Съюза на българските национални легиони. Един от активните ръководители на СДС в Пловдив. Бивш заместник-министър на отбраната и на вътрешното министерство.

тво в правителството на г-н Иван Костов. Настоящ зам.-кмет на Пловдив с репор обществен ред и сигурност. Това са обстоятелствата гражданите да имат почит и уважение към личността му. Но каквито и да са били побудите на г-н Зафиров да направи такова предложение, самият факт, че той го е направил поставя редица въпросителни, отговорът на които може да бъде разнопосочен, но не и одобрителен, точно в днешно време.

По всяка вероятност г-н Зафиров не си е дал сметка именно за това, че днес възстановяването и изграждането на нови паметници, свързани с комунистическото управление в България, набира скорост, както и това, че апетитността на етническата турска партия Движение за права и свободи ескалира не само в смесените райони (райони със смесено етническо население), но и в големи градски центрове.

Далеч сме от мисълта и желанието да бъдем обвинители или защитници на г-н Зафиров. Но предложението му в никакъв случай не можем да отминем в движение, защото то и по форма, и по съдържание е непреценено и неразумно. То е нещото, което ще определи отношението на гражданите или ще ги мотивира да направят преценка за ценностните показатели на иначе уважавания от тях съгражданин. И тогава... Кой ще бъде виновен за рухване на авторитета на един вече изграден ръководител? Безспорно не тези, които в емоционалните си реакции са допуснали морално укорими изявления, а самият той с екстравагантното си предложение, каквото е това, за паметната плоча на Шунка.

По този повод г-н Зафиров завежда дело срещу своя съпартийка (и двамата са членове на Българския демократически форум), която, като научава за предложението му, в разговор със свой близък (репортер на в. "24 часа") казва: "Баща му е хубав човек, но той е нищожество." Господин репортерът без много да разсъждава и без да се съобразява, че изказването не е направено във форма на репортаж, го помещава във в. "24 часа". Интригата е го-

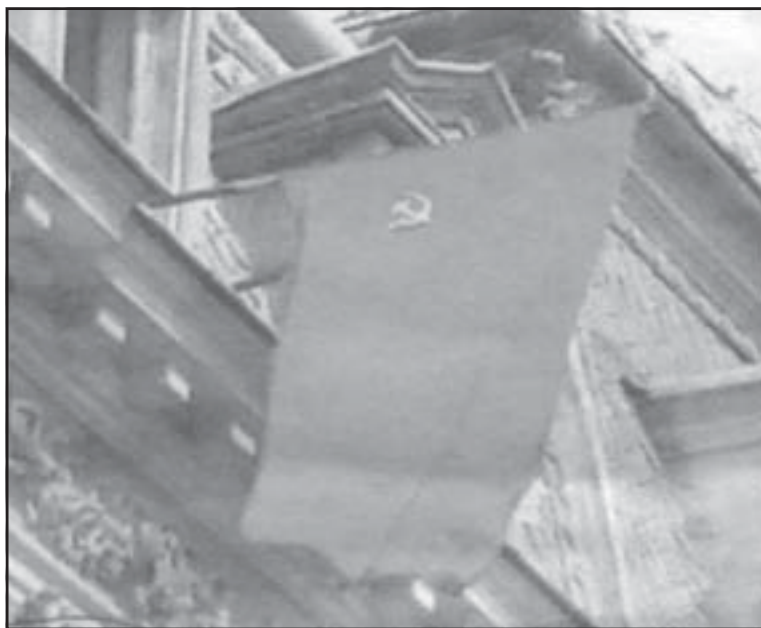
това. Господин Зафиров реагира на квалификацията, дадена му от неговата съпартийка, и завежда дело. Тази квалификация действително е обидна. Но не от тази, която е накърнила доброто му име в обществото и не тя настройва общественото мнение против него (както той е писал в исквата си молба до съда). Общо е мнението, че ако някой е допринесъл за накърняване на доброто име на г-н Зафиров, то това не е, че е наречен "нищожество", а това, че той е направил това неугачно предложение за паметната плоча, което разгневява не само гражданите на Пловдив, а и гражданите на цяла България, след като предложението му им е станало известно. Едва ли тази публикация във в. "24 часа" е целяла или би била използвана за унижаване и опозоряването му.

Доброто име на г-н Зафиров, нека ни бъде позволено право на мнение, което се покрива с мнението на гражданите на Пловдив, е накърнено от момента, в който той дава интервюто си на г-н Барекоев, с което оповестява предложението да бъде увековечена съпротивата на турските пълчища на Шунка в защита на робството на българския народ. Не издържат като аргумент за предложението и цитираните от г-н Зафиров думи на Дебелянов "Мъртвия не ви е враг" и "реципрочността" такава плоча да бъде поставена и при Одрин.

Господин Зафиров не е преценил, че с предложението си скверни светинята на националноосвободителната ни борба и нейния апогей Шунка. Не само това, но се принизява и националното ни достойнство, защото тук не става въпрос за "мъртвия враг". Не става въпрос дори и за врага като събирателен образ, а става въпрос за величавия подвиг на българите в борбата им за свобода. Става въпрос за война, в която дедите ни са отстоявали правото ни да живеем свободно и свободни в нашата българска земя, за която хан Аспарух каза: "Тук ще бъде България!"

Става въпрос за национално достойнство!

Георги Петров



СССР и НРБ стресираха Русе

Знамена на СССР и НРБ стресираха Русе вчера. Хората в дунавския град гледаха учудени разветите от балкон на централната търговска улица "Александровска" огромно старо червено знаме на Съветския съюз със сърп и чук, както и стария триколюор с герба на Народна република България. Появата на двата флага шокира русенците с фобия към соца. Ефектът от тях в самия център на Русе бе значителен - почти нямаше гражданин, който да не се спи-

ра, за да гледа знамената. Очакването им не е проява на соцносталгия, а опит за успешна експлоатация на въпросните символи и своеобразна реклама на ново кафенe-антиквариат. То ще бъде открито на 1 септември...

Вестник "Сега" от 17 август 2006 г. на последна страница помещава горната снимка с текста под нея, който продължава "докато си пият кафето, клиентите ще могат и да си закупят и някои от експонатите. Пред магазина скоро ще се развоят знамена на Царство България, бойни знамена и други байраци."

Б.а. Починът на русенци е заразителен и защо да не бъде повторен хиляди пъти из цялата страна.

* * *

Любен Корнезов ще присъства на честването на 62-годишнината от акцията на Рило-пиринския партизански отряд край Жабокрек. Тържествата ще бъдат на 20 август. Празненствата се организират от общинските структури на БСП в Благоевград, Кюстендил, Дупница, Кочериново и Рила.

Бел. рег.: Голямата партизанска акция при Жабокрек, представена от комунистите като битка срещу въоръжени германски съединения, фактически е била жестоко избиване на невъоръжени и възстановяващи се след болнично лечение германски войници.

По всички човешки и военни закони това е престъпление, на което са способни само комунистите.

Какво би било, ако и на Шунка пристигнат десетки хиляди признателни наследници на загиналите в боевете сюлейманови орди за евентуалното откриване на плочата.

АБНФ в на

Георги Димитров преди българския съд

На 5 май 2006 г. Върховният административен съд в 9 ч. би трябвало да е разгледал жалбата на Асоциация Български национален фронт против Постановлението на Министерския съвет на НРБ №3, Взето на заседанието на 2 септември 1947 г с протокол № 134.

Това постановление одобрява обединението на три села в едно селище, а именно с. Марино, с. Раковски, с. Черноконово и превръщането им в град, който да носи името "Димитровград".

В жалбата се казва:

"Ноторно известно е и не подлежат на доказване фактите, че Георги Димитров е бил лидер и председател на БКП, шеф на Балканската комунистическа федерация и ръководител на Балканската секция на Третия интернационал. Няма съмнение, че Георги Димитров е значима фигура в комунистическото движение през пе-

риода 1919-1946 г., съветски агент, свързан със съветските тайни служби, родоотстъпник, погизил по най-срамен начин интересите на България, бил е инструмент за насилствено и незаконно превръщане на България след 9.9.1944 г. в държава с комунистическа форма на управление по образеца на СССР. С действията си "вождът на българския народ" извърши безпрецедентна разправа с народни представители от XXV Народно събрание и те бяха невинно осъдени от така наречения "народен съд". Той е отговорен за рушенето на моралните ценности и извършването на посегателства върху религиозните свободи на българския народ и провеждаше непрекъснат терор срещу личностите, несъгласни със системата на управлението и с цели групи от населението.

На 25 януари 2006 г. Парламентарната асамблея на Европа (ПАСЕ) прие резолюция за необходимостта от международно осъждане на престъп-



ленията на тоталитарните комунистически режими. В документа се осъждат престъпленията на все още съществуващите червени диктатури. ПАСЕ нанесе удар в самото сърце на комунистическата идеология, като напълно я отрече, окачествявайки комунистическите режими като мракобесни и режими, които не могат да представяват алтернатива на демокрацията.

През 2000 г. XXXVIII Народно събрание осъди категорично комунистическия режим в България и прие Закон за обявяването на комунистическия режим в България за престъпен. Народните представители приеха, че комунистическото управление нарушаваше основните принципи на демократичната и правова държава, международните договори и действащите закони, като с това поставяше интересите на комунистическата партия и нейните предста-

вители над законите. БКП е била престъпна организация, подобно на други организации, основаващи се на идеология, които в дейността си са били насочени към потъпкване на човешките права и демократични свободи.

С оглед на гореизложените съображения молим да отмените атакуваното постановление на Министерския съвет.

24 февруари 2006

С уважение:

Лозан Попов Председател на УС на Асоциация Български национален фронт Б.Р. Законният срок за вземане на решения от ВАС, господа магистрати, е един месец. Този месец изтече.

И ние с нетърпение очакваме как ще издържат изпита, на който сте подложени. Стискаме ви палци.

от "ПРО и АНТИ"

Тъжна годишнина

Какъв е този народ? Имал царе, имал военачалници, а не оставил нито следа от техните гробове!” (Емилиян Станев, 3 юли 1976 г.)

На 28 август се навършват 63 години от трагичната и ненавременна кончина на цар Борис III - Обединител. Целият български народ жалее и страда. Враговете на България ликоват!

Някои събития, съпътстващи последните четири години от царуването на този изключителен и далновиден монарх, приживе наречен от своя народ Цар Обединител:

След сключването на зловещата сделка между хитлеристка Германия и болшевишка Русия, както и последвалото я само седмица по-късно - 1 септември 1939 г., избухване на Втората световна война, над България надвисва смъртна опасност. Явни и дълбоко прикрити болшевишки агенти се активизират, готови за действие... Броени седмици след поражението на Полша и последвалата я подялба между Германия и СССР в София се провежда тайна среща между представители на нелегалната БКП и лявото крило на Военния съюз “Звено”. На срещата бива приета програма за съвместни действия между комунисти и звенари. На следващия ден върху бюрото на царя се появява доклад за състоялата се среща. След като се запознава със съдържанието на доклада и оценява голямата опасност от случилото се, далновидният монарх прави гениален ход, като изпраща през октомври 1939 г. стария социалист д-р Никола Сакаров в Москва с послание до Георги Димитров и Васил Коларов, призоваващо ги да не предприемат действия, които биха застрашили сигурността на България! Срещата се състояла в хотел “Люкс”, където са били настанени всички по-значими коминтерновски агенти от цял свят. Двамата храненици на Джугашвили-Сталин откликнали положително на царския апел, а Г. Димитров отбелязал: “А защо Борисчо не освободи нашите хора от затвора?” Няколко месеца по-късно, в началото на 1940 г. всички политически затворници биват амнистирани! От затвора са освободени и осъдените за заговор през 1935 г. полковниците Дамян Велчев, Крум Колев, майор Кирил Станчев и Петър Тодоров, чиито смъртни присъди



царят заменя с доживотен затвор! Гореизброените неадекватни лица, присвоили си правото да се изживяват като богове, с убеждението, че манипулират политиката и издават държавни тайни, създавайки проблеми на държавното управление и обществото, което им е помогнало да се издигнат и бъдат уважавани!

Четвърта година от началото на войната. България остава като оазис в центъра на връщия балкански котел благодарение на умелото държавно управление, осъществявано от отлично функциониращи структури. Тези структури са изградени в продължение на десетилетия по инициатива на монарха, с помощта на редица беззаветно предани до смърт служители от различен ранг. В резултат на прецизна селекция се издигат млади и способни хора в управлението на страната, съчетано с участието на доказали своите способности, честност и патриотизъм по-възрастни държавници и политици. От небето над България не падат бомби (като изключим хвърлените над Кюстендил и София от югославските ни “братовчеди” през

пролетта на 1941 г.), въпреки че сме обявили 'символична' война на САЩ и Великобритания! Умелият монарх води уверено държавния кораб на България, а на хоризонта се очертават неясните контури на мира...

В началото на 1943 г. комунистическо-звонарските заговорници изработват зловещ план за ликвидиране на изтъкнати българи, доказали своята преданост към Родината. По указание на известния звонарски деец Иван Харизанов и не без помощта на началника на униформената полиция Георгиев на 13 февруари 1943 г. пред дома му е убит ген. Христо Луков - изтъкнат военен деец и бивш министър на войната. На 15 април е убит в адвокатската му кантора Сотир Янев - депутат в НС. На 3 май е убит полк. Атанас Пантев - бивш директор на полицията и отличен администратор. Отново е замесен полк. Георгиев, който участва 'активно' в набелязване на мерки за залавяне на убийците по време на съвещание при премиера проф. Филов, заедно с други отговорни началници. На 9 септември 1944 г.

полк. Георгиев ще бъде произведен в чин генерал от "народната милиция", но четири години по-късно, през 1948 г., ще почине в комунистическия затвор... По повод убийствата на ген. Луков и полк. Пантев звонарите разпространяват позив от името на Легиона, в който обвиняват за случилото се... Двореца!

В същото време е разкрита шпионската група на д-р Александър Пеев, в която е участвал и началникът на военно-съдебната част при Генералния щаб на войската и член на Коронния съвет ген. Никофор Йорданов Никифоров. При разпит в присъствието на военния министър ген. Михов и генералите Стоянов и Христов Никифоров отрекъл да е бил завербуван от д-р Пеев, но признал, че е получил от шпионина 3-4 пъти по 10 хиляди лева... След войната Никифоров ще бъде награден от съветското правителство с орден "Червен знаме", а от ОФ-правителството - с орден "Народна република България" - I степен.

Т. Тодоров, Пловдив

Гости на

Крият безотговорност Комисар Стоицев погаде оставка и реши случая

На 1 юни 2006 г. Българският национален съюз проведе протестно шествие в Пазарджик, чрез което изрази недоволството си от бездействието на полицията в случая с жестоко убитите сестри Белнейски. Призивът ни беше отговорните за това престъпно нехайство да погадат оставка, ако не успеят да открият извършителя в срок от два месеца. Точно два месеца по-късно (на 1 август) началникът на ОД "Полиция" комисар Жоро Стоицев депозира оставката си при министъра на вътрешните работи Румен Петков. Парадоксално е, че неговата оставка даже не е свързана с неразкритото убийство на сестрите Белнейски, а с друг случай, при който подчинени на Стоицев извършиха тежко престъпление. Излишно е да напомняме, че преждевременната смърт на този български гражданин можеше да бъде избегната, ако Стоицев беше по-рано освободен от поста си по некомпетентност. За това отговорността по неразкритото убийство на сестрите Белнейски и за инцидента в гората край Велинград, където беше застрелян от полицаи невинен човек, събиращ гъби, са в тежест не само на самия Стоицев, но и на неговите преки началници в София.

1. Ние искаме да се назначи разследване относно досега свършената работа на Стоицев и екипа, който е работил по убийството на сестрите.

2. Ние искаме обяснение от Министерството на вътрешните работи, а именно в лицето на министър Румен Петков, защо не са взети необходимите мерки по освобождаването на некомпетентните служители досега, а напротив, даже са били наградени!?

3. Всички онези, които са бездействали, проявили са престъпно нехайство или умис-

лено са пречили или крили материали, които биха помогнали да се разкрийт извършителите, да бъдат дисциплинарно наказани и уволнени от МВР. Същото се отнася и за онези, които са търпели некомпетентността и лошата организация в РДВР-Пазарджик, довели до трагичния инцидент край Велинград.

БНС ще продължи да следи внимателно хода на разследването и противно на някои очаквания, че с времето ще се забрави за случая, протестите ще продължат. Денят на следващия ни протест приближава, защото когато правото се превърне в безправие, съпротивата е задължителна.

Първият учебен ден в Пазарджик отново ще премине в протестно шествие по улиците на града.

България над всичко и всичко за България!

Адриана Митева, член на ръководството на БНС

Горното писмо е изпратено до:

1. Народното събрание на Република България
2. Министерството на културата
3. Българската национална телевизия
4. СЕМ, Комисията по гражданско общество и медиуми, Националния съвет по журналистическа етика
5. Българския национален фронт - САЩ, списание "Борба"

Редакция

Редакцията на сп. "Борба" уведомява читателите си, че списанието се изпраща само на тези, които на редакционното запитване са потвърдили желанието си да го получават в бъдеще.

Тези, на които е спряно да се изпраща поради непотвърждение, могат да възстановят получаването му след обаждане в централата - P.O. Box 46260, Chicago, Ill, 60646 USA.

* * *

Централният управителен съвет на БНФ, Инк., благодари на тези, които помогнаха на фамилия Дочев да издигнат паметник на гроба на г-р Дочев в г. Шумен, а именно:

От Австралия - Петър Петров, клон Аделаида.

от САЩ:

Лари Йорданов, Христо Попов, Георги Антонов, Никола Тумпалов, А. Д., С. П., Милко Мушков, Миро Гергов.

От Канада:

Тони Ворош, Георги Симеонов, Райна Въжарова.

От България - Огнян Тасов.

* * *

В следващия брой на "Борба" ще бъдат отпечатани епиграми и поговорки на доц. Ж. Куновски.

* * *

В брой 4 списание "Борба" беше публикувало, че ще бъде отпечатан материалът на г-н Иван Марчески, но по технически причини не можем да изпълним обещанието си. Очаквайте го в следващия брой.

Нови книги



Излезе от печат и вече е на книжния пазар втората част на книгата “Вулкан”

Това е документално изложение на живота, творчеството и борбата на Георги Заркин срещу комунистическия режим в България.

Приложени са автентични документи, оперативни разработки, характеристики, снимки, следствия, съдебни дела и присъди.

Също така е приложено и част от следственото дело, водено от Военна прокуратура - Пловдив, показващо чрез протоколите за разпит методите, чрез които офицерите и генералите от Държавна сигурност са изтръгвали показания и самообвинения от следствените.

Действията, документите и имената, намерили място в книгата, са автентични, в което се състои и силата ѝ.

Адресът, на който може да се получи книгата е:

гр. Самоков 2000, ул. “Иван Вазов” 68А

Лъчезар Георгиев Заркин, тел. 0722/2 01 61; 0885 446-693.

Цени: “Вулкан”, част 1 - 5 лева; “Вулкан”, част 2 - 8 лева.

В цената на книгата са включени пощенските разходи.

In memoria

В памет на Стефан Груев

Един голям българин склопи очи и напусна този свят. На 2 май тази година, на 83-годишна възраст, след кратко боледуване почина Стефан Груев в Саутхямптън - Съединените щати.

Той е познат като автор на книгата “Корона от тръни”, на автобиографията “Моята одисея”, от спомените му, публикувани в списанието “Летописи”, от многобройните интервюта след първото му завръщане в България през 1990 г. и т.н.

Стефан Груев е репортер и шеф-кореспондент от Америка на световноизвестното списание “Пари Мач”, кръстосвал планетата от Виетнам до Африка и стъпвал дори на южния полюс. В многообразната си кариера на журналист от класа той интервюира световноизвестни хора като киноартистите Гари Купър, Хари Белафонте, Мерлин Монро, учени като Опенхаймер (бащата на атомната бомба) и мнозина държавници. Именно неговият труд “Проектът Манхатън” - историята на атомната бомба, го утвърждава като автор на исторически трудове. За неговия престиж говори фактът, че бе поканен да открие тържеството по случай 60-годишнината на атомната бомба във Вашингтон.

Но през цялото това време, повече от 45 години в изгнание, той носи в сърцето си спомена за родината и е непрекъснато активен в борбата за свалянето на комунистическия режим в България. Кратко след 9 септември 1944 г., който го заварва студент в Женева, той започва да издава един бюлетин за събитията в България и се включва в усилията за организиране на политическата емиграция в Париж. Груев прекъсва работата си в “Пари Мач”, за да организира в Мюнхен секцията на новини на радио “Свободна Европа”. Той е в непрекъснатата връзка с по-видните политически емигранти в

Испания, Германия, Италия, Съединените щати, Бразилия, Канада, Австралия и другаде. И полага сили за тяхното обединение.

След срутването на комунистическия режим в България Груев е член на управителния съвет на Американския университет в Благоевград.

Нека сведем глави и кажем “Лека му пръст, Бог да го прости”.

БОРБА

В памет на Николай Стоянов

Единадесет години бързо и неусетно изминаха от трагичната смърт на нашия незабравим приятел и легионер Николай Стоянов, който ни напусна рано, покосен от неизлечима болест. Разбирайки, че дните на живота му са вече към своя край, за да избегне мъчителната си смърт, той сам сложи край на живота си.

Още в първите дни на моето запознаване с него, което стана на 9 март 1991 г. в Ню Йорк, между нас се зароди искрено приятелство, което продължи до сетните му дни. Дълги разговори за взаимно опознаване, които продължаваха до късно нощи, се отнасяха предимно за живота и дейността на легионерите ветерани и за реалните възможности за възстановяване в България на любимата ни организация - Съюза на българските национални легиони. Николай, който беше прекарал близо седем години в затвори и лагери, искаше да научи всичко за тях, за да може при първото си завръщане в Родината след 30-годишна раздяла, преминала във всеотдайна борба срещу комунистическата диктатура и потисничеството над народа ни и в емигрантски неволи и надежди да вземе правилно отношение към съществуващата обстановка, създадена след 10 ноември 1989 г. и най-вече да подпомогне с парични средства всяка проява на нашите съидейници, които вече се бяха свързали от близо полувековната духовна изолация и правеха несигурни стъпки в политическия живот.

На няколко пъти Николай изрече пророческите думи: “С всяка измината година нашите редове в емиграция намаляват, защото всички без изключение сме в напреднала възраст, а в организацията не идват млади сили. Аз виждам бъдещето на БНФ не тук, в САЩ, Канада и в Европа, а в Родината ни, където трябва да се завърнем и там да отдадем последните си сили за възстановяване на националните легиони и осъществяване на нашите заветни мечти.” Той не можа да осъществи своето искрено желание да се завърне в България, защото коварна болест похаби неговите сили и трагична смърт го откъсна от нашите редове. Последните му думи, отправени към мен, бяха: “Ако нещо лошо се случи с мен, искам да ме кремираш и урната с праха ми да пренесеш в Пловдив и положиш в гроба на моето братче и родители!”

Аз изпълних неговата последна воля. В нашия храм “Св. Св. Кирил и Методий” ние, неговите съидейници и приятели, му отдадохме последна почит с опело, отслужено от отец Васил Стоянов. В препълнения храм от богомолци и опечалени приятели пред тленните му останки г-н Дочев произнесе прощално слово, с което напомни на всички присъстващи за неговия скромен живот, преминал в младежки жар и готовност за саможертва пред олтара на отечеството ни. Прощални думи, изразяващи болка и страдание от преждевременната му смърт прочетох и аз. Прочетох ги трудно и с вълнение, защото сълзи пълнеха очите ми, а непоносимата болка прекъсваше гласа ми и не можех ясно да изговарям написаните слова. Отец Стоянов пренесе урната в Пловдив и със заупокойна молитва в присъствието на приятели и роднини я положи в гроба на родителите му, за да остане завинаги в родната земя, която Николай обичаше и за която понесе много страдания и лишения.

*Никола Саров
(Със съкращения)*

Епиграми и поговорки

Доц. Ж. Куновски

ПРОМЯНА - нова премяна.

ПЕРЕСТРОЙКА - гържавна бъркотия, пълна цитания, всенародна просия.

НАРОДНО СЪБРАНИЕ - гълчава без мера.

НАРОДЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ - къса памет, голяма уста, гълга ръка

ПАРТИЯ - на тебе празно тасче, на мене тлъсто тостче

СОЦИАЛИСТИЧЕСКИ СТРОИТЕЛ - уличен просител.

* * *

Какъв му умът, такъв му и животът.

На вересия не давай, на комунист не вярвай.

Без партийна подплата няма голяма плата.

КОМУНИЗМЪТ - от провала и развала към възхвала.

Добрата власт народ умножава, лошата власт къщи запуспява.

СИНДИКАЛИСТ - пуши си лулата и си гои снагата.

КАПИТАЛИСТ - труда обира, КОМУНИСТЪТ на капиталиста кожата съдира.

НАЦИОНАЛЕН ВЪЗХОД - превъплъщава се в рож.

Часовникът на справедливостта понѣкога закѣснѣва, но времето му винаги игва

Преди 61 години по нареждане отъ Москва международниятъ терористъ Георги Димитровъ чрезъ т.нар. народенъ сждѣ наложи и бѣха ликвидирани (осждени на смъртъ и екзекутирани) политици, висококвалифицирани интелектуалци, изкуствоведи, висши офицери, духовници и най-обикновени граждани, на които единствената вина бѣше тази, че бѣха на почитъ и уважение всрѣдъ съгражданитѣ си и ненавиждаха лентяитѣ, каквито въ по-голтѣмата си частъ бѣха тѣзи, които се нареждаха подъ червенитѣ знамена на комунизма.

Това бѣше сждѣ на лумпенизираната улица, която налагаше предъ закона правото на силата, на грубата и безотговорна сила, на азиатския червенъ новъ редѣ. Предъ този сждѣ бѣха изправени да отговарятъ за “противонародната” си дѣятелностъ над 11 хиляди подсждими. Въ имената на подсждимитѣ фигурираха и имена на граждани (графата “безследно изчезнали”), които бѣха най-звѣрски убити въ първитѣ месеци следъ завземането на властѣта отъ комуниститѣ. Отъ този “народенъ сждѣ” бѣха произнесени 2730 смъртни присжди, безъ възможностъ за защита и апелация. Изпълнението имъ следваше часове следъ произнасянето. Инквизицията на срѣдновѣковието, когато бѣше необходимо да има само обвинение, за да бжде човѣкъ изправенъ на кладата, се завърна въ срѣдата на двадесетия цивилизованъ вѣкъ, въ който човѣкоподобнитѣ червени звѣрове го направиха своя политика. Крѣвъ и плачъ заляха земята българска.

Комунизмътъ е и си остава синонимъ на насилието, беззаконието, покварата и повсемѣстния тероръ. Задъ пишнитѣ обещания на комуниститѣ за свобода, равенство и човѣшки отношения бѣха прикрити вълчи зѣби, отъ които капе човѣшка крѣвъ. Милитѣ имъ усмивки, прикриващи животинския имъ нравъ и властнически нагонъ, измамата, лъжата, лицемерието, демагогията потискаха най-елементарнитѣ човѣшки отношения. Барикадирани задъ чувството за неуязвимостъ предъ законитѣ, за комунистическитѣ власти вече нѣмаше задрѣжки. **Силата на правото бѣше замѣнена съ правото на силата.**

Въ Варна следъ навлизането на съветскитѣ войски въ България като окупатори и заграбването на властѣта на тѣхнитѣ побратими - българкитѣ комунисти, на 8 септември 1944 г. е уловенъ водачътъ на мѣстната легионерска организация **Христо Недевъ**, пребитъ отъ бой, завързанъ съ въже за краката и влаченъ отъ центъра на града до Морската градина съ пречупени рѣце, безжизнениятъ му трупъ е окаченъ на въже на първото “удобно за целѣта дърво”. Пак тамъ сутринтѣ на 8 септември въ лапитѣ имъ попада ген.-лейтенантѣ **Никола Христовъ** - командиръ на Трета българска армия. Арестуватъ го и буквално минути следъ това Ангелъ Георгиевъ - излязълъ преди това отъ затвора, стреля въ главата му. Сждото прави и Ламбо Теоловъ - секретаръ на областния комитетъ на комунистическата партия въ Варна, като забива още нѣколко куршума въ вече мъртвото тѣло на генерала.

Въ това време помещенията на полицията, ареститѣ въ казармитѣ, класнитѣ стаи на училищата и мазетата имъ сж изпълнени съ уважавани граждани, до вчера упражняващи публичната властъ въ града, търговци, чиито магазини сж разграбени отъ червенитѣ “господари бандити”, свещеници отъ Българската православна църква, които започватъ да бждатъ яздени и подлагани на мжчения, които и най-извратената фантазия е слаба да опише, отъ хора на науката, изкуствата и културата.

Въ Шуменъ вързанъ като животно съ въже за врата е развежданъ майор **Дочко Дочевъ**, оплюванъ, ританъ и окървавенъ. Привечеръ, наситили се на зрелището си, червенитѣ бандити, плячкосали военнитѣ вещи складове и ограбили разбититѣ търговски магазини, го завличатъ по шосето за Омуртагъ, кждето го убиватъ. Както въ Варна, така и въ Шуменъ цѣлиятъ интеллигентенъ елитъ е набльсканъ въ казарми, мазета, училища и полицейски участъци.

Въ Русе областниятъ полицейски началникѣт **Стефанъ Симеоновъ** устройва банкетъ на преминалитѣ Дунава съветски войски. На банкетѣ влизатъ съ шмайзери новитѣ управници на града съ червени ленти на ржкавитѣ на дрехитѣ си, извличатъ го навънъ и повече никой никога не го е видѣлъ. Следъ нѣколко месеца името му е помѣстено въ списъцитѣ на осжденитѣ на смъртъ отъ “народния сждѣ” безследно изчезнали граждани.

Въ Видинъ съ извадени очи е ликвидиранъ **отецъ Паладий**.

Продължава на предпоследната корица

Въ Бѳлово е разкъсанъ и умъртвенъ **Гого Ицовъ**. Въ **Плевенъ**, въ **Ломъ**, въ **Добричъ** и **Силистра** въ ареститѳ се чупятъ рѳце и крака, яздятъ се свещеници отъ разлигавени пияни творци на новия комунистически редѳ. Така намиратъ своя край надъ 25-30 хиляди души (все още статистическитѳ данни продължаватъ да се попълватъ) само за това, че сѳ ненавиждали лентяитѳ, поклоници на международния тероризъмъ и комунизъмъ български комунисти.

Господа комунисти и нѳкои ваши глашатаи, които искате отъ насъ забрава на гнуснитѳ ви братоубийствени дѳла. Вие, които искате забрава на лагеритѳ на смъртѳта - Белене, Ловечъ, Скравена, Ножа рево и още 101 лагери. Вие, които безъ вина убихте:

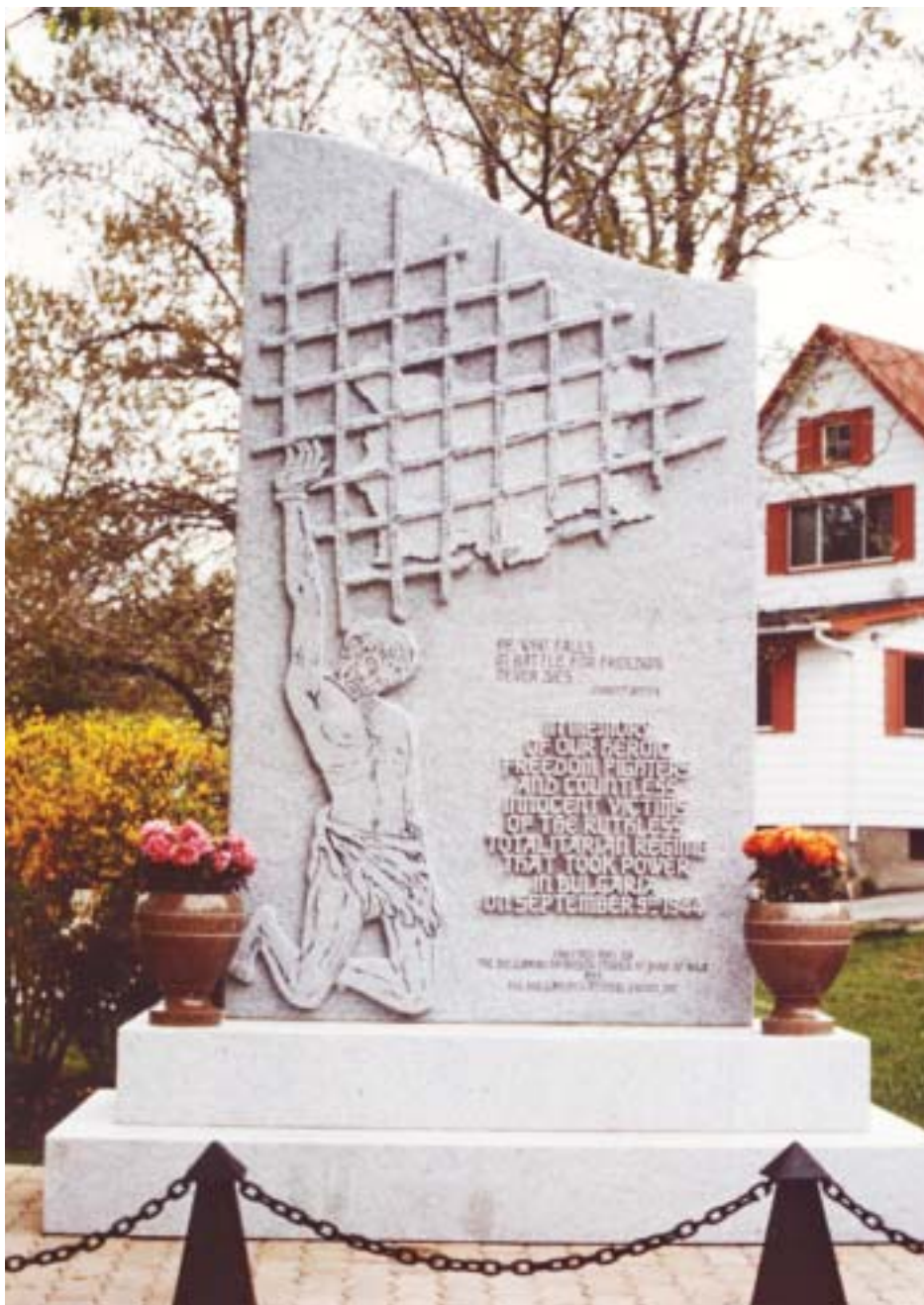
Иванъ Мариновъ отъ Подемъ, Плевенско, изпратенъ въ Ловешкия концентрационенъ лагеръ на 9 мартъ 1961 г. и убитъ на 19 сѳщия месецъ, **Георги Стоиловъ** отъ Батакъ, убитъ въ Ловешкия лагеръ по нареждане на зам.-министра на вътрешнитѳ работи Мирчо Спасовъ, **Никола Славовъ**, роденъ въ с. Старосель, Дупнишко, следъ жестока инквизиция, убитъ въ концлагера Белене на 16 априлъ 1952 г., **Иванъ Стефановъ** отъ с. Мокрешъ, Видинско, презъ зимата на 1962 г. въ лагера Белене завързанъ на колъ и поливанъ съ вода до замръзването му въ леденъ блокъ, **Петъръ Кировъ** - фелдшеръ, убитъ безъ поводъ отъ охраната на лагера Белене, **Иванъ Поповъ** - адвокатъ отъ София, и **Златко Златевъ**, убити въ лагера Белене презъ 1961 г., **Дечко Дейковъ** - синъ на водача на първи горянски отрѳдъ К. Дейковъ, е откаранъ въ лагера Белене и удавенъ въ Дунава презъ 1953 г., **Васил Й. Йордановъ** и **Илия Паламуровъ** са убити презъ 1961 г. въ ловешкия лагеръ, дори не се изчервяватъ днесъ да искате отъ насъ, обикновенитѳ граждани, да ви удостоимъ съ избирателната си бюлетина и да ви облечемъ отново въ власт. Вие мислите, че вълната на забравата е скрила мръснитѳ ви дѳла съ изборната си победа въ миналитѳ избори. Вие грешите! И ние сме доволни отъ тази ваша грешка. Миловиднитѳ ви усмивки на невинностъ, които дарявате по поводъ и безъ поводъ, когато имената ви подъ псевдонимъ за прикритие бѳждатъ разкрити, ни сѳ познати. Ние познаваме вълчия ви нравъ и ще кажемъ: **Не на забравата!**, защото носимъ отговорностъ предъ нашитѳ дѳца и внуци, предъ безкрѳстнитѳ гробове на убититѳ отъ васъ бѳлгари, защото носимъ отговорностъ предъ Бѳлгария. Не разчитайте, че времето на забравата и небитието ще изчистятъ кръвѳта отъ рѳцетѳ на предцитѳ ви, съ която кръвѳ вие, тѳхнитѳ приемници, искате да запишете европейската страница на новата бѳлгарска история. Илюзорна е надеждата на нѳкои, че семената, които посѳхте презъ последнитѳ петнадесетъ години на бедностъ, безработица, престѳпностъ, корупция, морално и нравствено падение и които мотивиратъ носталгия по миналото, ще ви осигурятъ буйна жѳтва. Ние знаемъ откъде сѳ паритѳ, съ които купувате изборни гласове, и нѳма да го премълчимъ. Промити пари нѳма, както нѳма и промити съвести. Но събудени съвести е имало, има и ще има. Ние знаемъ кой ви подготви завръщането къмъ властѳта. Това го знае и бѳлгарскиятъ народъ. И не ние вече, а той ще бѳде сѳдникѳ на дѳлата ви. Оставете социологическитѳ проучвания за обществения ви възходъ за тѳзи, които сѳ ги порѳчали и заплатили. Милионитѳ изнесени въ осемдесетѳ години на миналия вѳкъ и сега върнати като свежи пари, едва ли ще помогнатъ въ похода ви къмъ властѳта. Вие искате пробивъ отгоре надолу и се заигравате съ нищетата на хората, подигравайки се съ чувството имъ за национална гордостъ, като го тласкате къмъ крайностъ. Това е опасна игра съ огъня, а раздухването му обикновено довежда до излизане извънъ контролъ на ограничаването му. Вашата властъ ни научи да ви разпознаваме подъ каквато и плащеница да се криете. Не разчитайте на овчата ни кротостъ. Тя въ никакъвъ случай не граничи съ овча глупостъ. Ние не сме отмѳстителни. Ние не сме убийци. Ние не очакваме новъ кървавъ септември. Но ние разчитаме на здравия разумъ на бѳлгарина и той неминуемо ще го прояви при предстоящитѳ избори. Затова не само казваме, но и твърдо вѳрваме, че

**часовникѳтъ не на отмѳщението, а на справедливостѳта
и възмездieto понѳкога закѳснѳва, но времето му винаги идва.**

БОРБА



БЪРБА®
ЗА НОВА БЪЛГАРИЯ



Въ паметъ на героитѣ – борци за свобода, и жертвитѣ
на тоталитарния режимъ, който заграви властта
въ България на 9 септември 1944 г.
(паметникътъ е построенъ въ 1983 г. отъ църковната община Св. Иванъ Рилски
въ Ниагара Фалсъ и Българския националенъ фронтъ, Инк.)

Вѣра
Сила
Сувѣренитетъ

Печатъ: Отечество ООД